

Skatteministeriet
Nicolai Eigtsveds Gade 28
1402 København K
Att.: jm@jm.dk og ledo@jm.dk

Landbrug & Fødevarer FmbA

Axelborg, Axeltorv 3
DK 1609 København V
T +45 3339 4000
F +45 3339 4141
E info@lf.dk
W www.lf.dk
CVR DK 25 52 95 29

Høringssvaret er sendt elektronisk til jm@jm.dk og ledo@jm.dk

Høring over forslag til Betænkning nr. 1579 om revision af reglerne om rekonstruktion, herunder implementering af rekonstruktions- og insolvensdirektivet

Landbrug & Fødevarer takker for muligheden for at afgive bemærkninger til udkast til Betænkning nr. 1579 om revision af reglerne om rekonstruktion, herunder implementering af rekonstruktions- og insolvensdirektivet ("forslaget"), som er sendt i høring den 1. februar 2022.

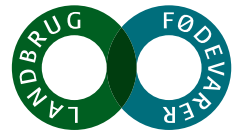
Landbrug & Fødevarer kan generelt bakke op om betænkningens formål. Landbrug & Fødevarer mener, det er vigtigt at sikre, at levedygtige virksomheder og iværksættere i finansielle vanskeligheder har adgang til effektive nationale regler vedrørende forebyggende rekonstruktion med henblik på at fortsætte driften. Alene indenfor landbruget udgjorde den samlede gæld i første halvår af 2019 ca. 235 mia. kroner, og gennemsnitsalderen for en dansk landmand er i dag ca. 56 år.

Landbrug & Fødevarer har en række konkrete bemærkninger vedr. forslaget kapitel 19 om behandlingen af skattekrav, herunder latente skatter. Vi bemærker og værdsætter, at der i betænkningens kapitel 19 indgår elementer af løsningsforslag udarbejdet af ekspertgruppen bag Tørkepakken. En ekspertgruppe der blev nedsat efter initiativ fra daværende fødevareminister Mogens Jensen efter aftale mellem forligspartierne (Venstre, Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance) i december 2019. Det overordnede formål var at finde løsningsforslag til forbedring af landbrugets økonomi. På grund af ministerielle strukturændringer lå ekspertgruppens anbefalinger dog først klar i maj 2021.

Hvorfor behov for regulering af udbetaling af andelshaverkonti ved konkurs eller gældssanering?

Det er i dag svært at genetablere sig som landmand efter en konkurs, der ikke nødvendigvis skyldes en underskudsgivende drift. Det kan blandt andet skyldes forkert låntagning, der har medført en stor gældsforøgelse af bedriften.

Som reglerne i dag er alene skattekrav, der allerede er stiftet, når en gældssanering eller rekonstruktion indledes, omfattet af en rekonstruktion med tvangsakkord eller en gældssanering, herunder en gældssanering i forbindelse med en konkursbehandling. Latente skattekrav, som senere kan blive udløst af f.eks. andelsselskabers udbetalinger af indestående midler på andelshaverkonti/ejerbeviser, vil derimod ikke være omfattet.

Når en andelshaver udtræder af et andelsselskab, er det ofte i vedtægterne bestemt, at andelshaverkontoen/ejerbeviser udbetales over 5-10 år. Det gælder som oftest også i forbindelse med andelshavers udtræden ved konkurs.

For den insolvente andelshaver består problemet i, at den løbende udbetaling af indestående midler på andelshaverkonti vil blive beskattet hos andelshaveren på tidspunktet for udbetalingen. Disse skattekrav, der dermed først opstår efter konkursen eller gældssaneringen, vil således ikke være omfattet af gældssaneringen.

Ofte vil hele andelshaverens krav hos andelsselskabet være pantsat eller stillet som sikkerhed f.eks. i forbindelse med optagelse af lån eller kreditter. Andelshaveren vil derfor blive beskattet af et beløb, som andelshaveren oftest aldrig får. Uanset konkursen vil andelshaveren derfor i de efterfølgende 5-10 år blive bebyrdet af en beskatning, som andelshaveren oftest ikke har midler til at betale.

Bemærkninger til forslaget vedr. forfaldne restskatter og B-skatter og kravet om udbetaling af andelshaverkonti indenfor 3 måneder

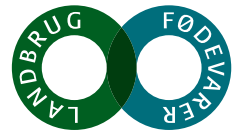
Med forslaget i betænkningen foreslås det, at der fremadrettet tages afsæt i, hvornår restskatter og B-skatter forfalder. Som konsekvens vil forfaldne restskatter og B-skatter på dekrettidspunktet/tidspunktet for indledning af rekonstruktionsbehandling blive omfattet af dels en gældssanering i forbindelse med konkurs, dels en tvangsakkord, jf. foreslåede § 10 a, stk. 6, jf. lovudkastets § 1, nr. 6.

Landbrug & Fødevarer er enige i, at det er hensigtsmæssigt, at skattekrav, der opstår som led i udbetalingen af indestående, omfattes af den konkrete rekonstruktionsmodel. Landbrug & Fødevarer bemærker dog, at restskatter ved udbetaling af andelshaverkonti/ejerbeviser over en 5-10-årig periode ikke vil indgå i rekonstruktionsbehandlingen. Ovennævnte problem, hvor en andelshaver efter f.eks. en endt konkursbehandling efterlades med en personlig skattegæld, bliver dermed ikke løst. I disse situationer vil andelsselskaberne derfor også fortsat have udfordringer med indberetning af kapitaludlodningerne til Skattestyrelsen, da konkursboet ofte har lukket CVR-nummeret efter afsluttet konkursbehandling. Det er langt fra alle andelsselskaber, der har oplysninger om andelshavernes cpr. nr.

Med forslaget i betænkningen foreslås det, at hvis skyldnerens deltagelse i et andelsselskab eller en andelsforening opsiges, kan skyldneren kræve sit indestående udbetalt senest 3 måneder efter opsigelsen, jf. forslaget til ændringen af konkurslovens § 12 t, stk. 1, jf. forslagets § 1, nr. 16. Af bemærkningerne til forslaget fremgår endvidere, at bestemmelsen formentlig vil give en stor sandsynlighed for, at indeståendet udbetales i det igangværende indkomstår, men vil omvendt samtidig give selskabet passende tid til at foretage udbetalingen.

Landbrug & Fødevarer vil gerne understrege, at en implementering af forslaget i sin helhed vil være økonomisk bebyrdende for andelsselskaberne og et voldsomt indgreb i andelsrettens lighedsprincip.

En tvungen udbetaling af andelshaverkonti/ejerbeviser inden 3 måneder vil risikere et utilsigtet kapitaldræn, som i værste fald kan have en katastrofal indvirkning på andelsselskabernes soliditet i krisetider. Det er ingen hemmelighed, at hele verden, med krigen mellem Rusland og Ukraine, kigger ind i en sårbar tid. Hvis f.eks. de nuværende noteringspriser fortsætter, og en ny finansiel krise rammer os, er det ikke utænkeligt, at 10-20 pct. af andelshaverne i visse andelsselskaber risikerer at gå konkurs med den konsekvens, at andelsselskaberne mister en stor del af deres kapital.

Med det af Konkursrådet fremlagte forslag vil det være rigtig mange penge, og en 3 måneders periode vil på ingen måde være et forholdsmæssigt passende varsel. Hertil kommer, at andelsselskaber – dybt uhensigtsmæssigt og udenfor formålet med EU-direktivet om global minimumsbeskatning – risikerer at blive omfattet af en 15 pct. indkomstskat fra 2023. En sådan ekstra skat vil selv sagt kun øge kapitaldrænet.

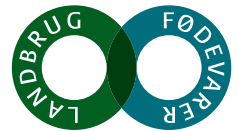
I forhold til andelsrettens lighedsprincip vil Landbrug & Fødevarer gerne fremhæve at skyldneren – og dennes eventuelle panthavere – får en uberettiget berigelse på bekostning af de øvrige ejere i andelsselskabet. Med udgangspunkt i en normal diskonteringsfaktor på f.eks. 5 pct. vil skyldneren og eventuelle panthavere opnå en gevinst på ca. 30 pct. ved straksudlodning. En sådan udlodning vil uhensigtsmæssigt gennemføres på bekostning af de øvrige andelshavere. En andelshaver, der er gået konkurs, stilles med andre ord væsentligt bedre end andelshavere, der udtræder, fordi de f.eks. går på pension.

Landbrug & Fødevarer foreslår, at princippet om retserhvervelse ændres for konkursramte andelshavere, således at beskatningen indtræder i det år, hvor skyldneren indleder rekonstruktionsbehandlingen. En sådan løsning vil være til gavn for skyldner, der ikke efterlades med personlig skattegæld over en 5-10-årig periode, staten, der ikke mister provenu, og kreditorerne der fortsat får deres tilgodehavender i takt med, at andelshaverkonti/ejerbeviser udbetales.

Det understreges, at Landbrug & Fødevarers forslag om et fremrykket retserhvervelsesprincip alene gælder for konkursramte andelshaveres skattepligt. For andelshavere, der ikke er under rekonstruktion, er det afgørende at det fastholdes, at udbetalingerne beskattes i takt med, at de udbetales til andelshaverne.

Konkret vil det betyde, at andelsselskaber kan fastholde den løbende udbetaling over en 5-10-årig periode til de konkursramte andelshavere, at kreditorerne ville blive fyldestgjort i takt med udbetalingerne som i dag, og at andelshaver ikke efterlades med en personlig skattegæld, fordi andelshaverkontoen skatteteknisk anses som udbetalt i forbindelse med konkurs mv. En skattegæld som staten formentlig aldrig ville få indfriet alligevel. En sådan løsning ville altså både være til gavn for staten, andelshaver, andelsselskabet og kreditor. Løsningen vil dog være med den risiko in mente, at andelsselskabet går konkurs, inden den konkursramte andelshaver har modtaget sine løbende udbetalinger.

Landbrug & Fødevarer bemærker, at det af overvejelserne i betænkningens kapitel 19 fremgår, at Skatteministeriet vurderer, at en sådan ordning vil koste ca. 10 mio. kr. i provenu. Under hensyn til at der er tale om konkursramte andelshavere med store underskud, vil Landbrug & Fødevarer gerne anmode om yderligere beskrivelse af baggrunden for mindreprovenuet.

Såfremt Konkursrådets forslag i betænkningen om tvungen udbetaling indenfor en 3 måneders periode alligevel implementeres, vil Landbrug & Fødevarer gerne opfordre til, at der indarbejdes en rimelig dekort fastsat objektivt på baggrund af en passende referencerente, som afspejler det aktuelle lånemiljø for den konkrete branche.

Ønskes ovenstående uddybet er I velkomne til at kontakte undertegnede.

Med venlig hilsen

Maria Eun Elkjær
Chefkonsulent

Erhverv

T +45 2939 2503
E mae@lf.dk